

[Aksel Larsen.]

for end dem, han kalder forsømmelige forsørgere. Dertil kommer, at hvorvidt folk er forsømmelige forsørgere, alkoholister o. lign., det er jo et skønsspørgsmål, og de, der udøver skønnet, skønner ikke altid retfærdigt. Der er masser af fattige mennesker i dette land, som kun kan få offentlig understøttelse derved, at den gøres til fattighjælp — mennesker, som aldeles ikke er alkoholister eller forsømmelige forsørgere. Det burde det ærede medlem hr. Hans Hedtoft vide, og derfor burde det ærede medlem hr. Hans Hedtoft og hans parti, hvis de virkelig er af den mening, at modtagelse af offentlig understøttelse ikke skal have retsvirkning, hjælpe os med at få bestemmelsen om, at modtagelse af fattighjælp medfører fortabelse af valgret, ud af grundloven.

(Kort bemærkning).

Hans Hedtoft: Så er vi nede på jorden med hensyn til § 29. Uden omsvøb har det ærede medlem måttet bekræfte, at hvad jeg har oplyst, er rigtigt. Vi er fra socialdemokratisk side ikke tilhængere af, at fattigfolk skal straffes i dette land. Vi har i den saglige diskussion om formuleringen af denne paragraf sagt, at vi må indrømme overfor alle de indvendinger, der foreligger fra de administrerende myndigheder, at det nu og da kan være rimeligt overfor alkoholister og forsømmelige fædre at bevare den valgretsfortabende virkning. At det ærede medlem nu — flot dialektiker, som det ærede medlem er, i Goebbelsk format — drejer det derhen, at Hedtoft har sympati for skattesnydere, det lader jeg altsammen ligge, det er det ærede medlems diskussionsform.

Og jeg vender så tilbage til det andet, som det ærede medlem var så indigneret over: min bemærkning om det ærede medlems sympati for andre stater. Og jeg vil gerne fortælle, hvad forklaringen er på det, som er ganske opsigtsvækkende, at her står vi nu med et grundlovsforslag i vore hænder, der, som jeg sagde i min ordførertale, udfra et demokratisk synspunkt er en stor, stor gevinst for dette lands demokrati og folkestyre: med et etakmmersystem, nedsættelse af valgretsalderen og alt det, vi har talt om — og så står vi i denne besynderlige situation, at det, jeg vil kalde den virkelige reaktion i dette land, går imod dette grundlovsforslag. Og det ærede medlem hr. Aksel

Larsen lavede i går det ekvilibristnummer på den ene side at fremhæve alle grundlovsforslagets plusser — det måtte han gøre for at berolige sine egne meningsfæller, og for at hans stilling ikke skulle blive for udfordrende overfor dem — og så at komme med bemærkningen om paragraffen med hensyn til suveræniteten. Der stod i en artikel i „Pravda“ på et ganske bestemt tidspunkt, at denne suverænitetsparagraf i den danske grundlov er nationalt forræderi. Og da det havde stået i „Pravda“, tog det danske kommunistparti og dets leder for første gang afgjort og ubetinget stilling imod grundloven. Det er forklaringen på det fuldstændig sensationelle, at kommunisterne her i landet i dette øjeblik står sammen med hr. Stensballe og med landets øvrige bagstræberiske kræfter i kampen mod et grundlovsforslag, som er den største gevinst, dansk demokrati og folkestyre har fået de sidste 25 år. Det er forklaringen på alle det ærede medlems kunststykker fra denne talerstol med at snakke om alt muligt andet end det, det reelt drejer sig om.

Hvad er den egentlige baggrund for, at kommunisterne her i landet skal ud til danske arbejdere og, nu da de har mulighed for at få et etkammersystem, nu da de har mulighed for at få landstinget afskaffet, nu da de har mulighed for at give ungdommen valgret, sige: stem imod! Det skal de gøre, fordi der stod i „Pravda“, at dette grundlovsforslag er nationalt forræderi. Danske arbejdere kan ingen interesse have i i den grundlovs-kamp, der nu kommer, at forene sig med reaktionen i dette land — de kan kun have interesse i at stemme for dette grundlovsforslag.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft blev altså færdig med at tale om understøttelse fra udlandet; det er allerede et fremskridt.

Det ærede medlem siger, at nu giver jeg ham ret. Nej, jeg giver ikke det ærede medlem ret, for spørgsmålet om, hvorvidt folk er alkoholister, forsømmelige familieforsørgere, eller hvorvidt de af anden grund skal have deres offentlige understøttelse regnet for fattighjælp, afgøres af administrative myndigheder. På andre områder har man erkendt, at disse administrative myndigheder ofte kan skønne forkert; der-